

[Kurt Brauer.]

stemme om socialdemokratiets ændringsforslag nr. 1.

Socialdemokratiets ændringsforslag nr. 2 og 3 indeholder ændringer af regeringslovforslagets ikrafttrædelsestidspunkter, og eftersom SF naturligvis er tilhænger af en meget hurtig forhøjelse af ydelserne til pensionisterne under alle omstændigheder, vil vi stemme for disse to ændringsforslag.

Kjær Rasmussen: Socialdemokraterne stiller i betænkningen 3 ændringsforslag. Man foreslår, at fonden skal administreres af Hypotekbanken, idet man tænker sig midlerne udlånt til støtte for kommuners jorderhvervelse, byggemodning, investering i forureningsbekæmpelse og egnsudvikling. Man foreslår i ændringsforslag nr. 2, at tidspunkterne for fremsættelse af lovforslag om tillægspension og ordningens ikrafttræden fremskyndes, og endelig foreslår man i et tredje ændringsforslag, at det tidspunkt, fra hvilket hele det særlige folkepensionsbidrag skal anvendes til ydelse af tillægspension, udskydes fra 1982 til 1986.

Lad mig lige kort omtale ændringsforslagene nr. 2 og 3. En gennemførelse af disse forslag ville betyde, at man begyndte at udbetale ydelser tidligere, samtidig med at det fulde beløb blev nået senere. Opbygningsperioden ville altså blive længere. Ændringsforslagene nr. 2 og 3 rører ikke ved de centrale indvendinger, vi har socialpolitisk set. Her er det stadig væk ved en særlig lov, at de socialpolitiske principper skal fastlægges. At udbetalingerne begynder før, ændrer ikke ved dette, selv om det vel er et lille fremskridt. VS vil derfor afholde sig fra at stemme om ændringsforslagene nr. 2 og 3.

Ændringsforslag nr. 1 går ud på at yde lån af fondsmidlerne til kommuner og erhvervsliv. De nævnte kommunale investeringer lyder udmærkede, og en øget mulighed for kommunerne til at låne er også godt. Men man må jo ikke glemme, at fondsmidlerne efter forslaget også skal kunne udlånes til erhvervslivet, og det oven i købet uden

nogen begrænsninger, de er i hvert fald ikke nævnt. Vi har jo ofte nok udtalt os mod, at det offentlige øser penge i erhvervslivet uden modydelse, f. eks. i form af mere indflydelse for de ansatte. Men her gentager socialdemokratiet altså spøgen, og vi må endnu en gang melde fra. Derfor vil vi undlade at stemme om ændringsforslag nr. 1.

Med hensyn til lovforslaget som helhed vil vi stemme imod ved tredje behandling, fordi der jo i virkeligheden er tale om en ekstraskat, der i sine principper er asocial, idet den er proportional og ikke progressiv. De socialpolitiske principper for udbetalingen er ikke fastlagt, det vil sige, at vi ingen garanti har for, at det, vi er tilhængere af, nemlig lige pension til alle, bliver gennemført. Det er rigtigt, som én sagde til mig: ja men sig mig engang, drejer dette her sig virkelig om pension? Og jeg måtte jo give vedkommende ret i det rimelige i at sætte spørgsmålstegn ved dette. For sagen er jo dybest set den, at regeringen mener, at der må nogle forbrugsbegrænsninger til ud over de momsforhøjelser osv., som man allerede har foreslået, og hvad gør man så? Ja, så gør man simpelt hen det, at man foreslår det, man her har foreslået, og så kalder man det for en social pensionsfond. For os at se er det simpelt hen et spørgsmål om at få en yderligere forbrugsbegrænsning til at skride lidt lettere ned. Det er, hvad vi vil kalde for et prokurator kneb af god gammeldags slags.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil takke udvalget for det arbejde, der er udført, og takke de ordførere, som har kunnet give tilslutning til forslaget.

I anledning af de bemærkninger, som både det ærede medlem hr. Bundvad og også andre medlemmer fremførte om, at der ikke her var tale om noget socialpolitisk fremskridt, men at det alene var en finanspolitisk foranstaltning, må jeg sige, som jeg også havde anledning til i et samråd i udvalget, at jeg kan ikke acceptere denne opfattelse. Det er rigtigt derimod, at det er regeringens opfattelse, at der er og må være en